

Жужа

Дм.Терко

Вона прокинулася як тільки но пригріло. Глянула: довкола все цвіло. З трави виглядали "сонечка" молоденьких кульбаб і голівки конюшини. На клумбі маленькими "телевежами" стирчали перші тюльпани. Поруч вже зацвів бузок і спокушав ароматом свого суцвіття жучків і павучків. "Чудово!", майнуло подумки. "Жаль тільки, що вишня відцвіла та довго чекати на липу", подумала Жужа.

"Абд ...дб ...жולי — ніяк не можу запам'ятати цих малих, — вже гудуть он як! Злетілися, і в кожної по торбинці з собою. Дивне товариство!"

Та ось ще якісь маленькі квіточки. Я таких ніколи не бачила: червоні, з трьома пелюстками, голубі — з п'ятьма! Мама казала — на щастя. А листячко у них-то — срібне!

Дива. Ой, так це ж Кірин нігтик. Точно, — зробила собі педикюр з аплікацією. Гарненько вийшло. А я зараз припудрюсяжовтеньким, вирішила Жужа і почала обтиратися "сонечком" кульбаби. "Як гарно! Тепер можна і до сніданку" — із цими словами юна джмелиха, гойдаючи своїм кругленькимзадком і жужачи по-дорослому від задоволення, прийнялася відсorbувати нектар з клубочків конюшини.

За ілюстрацію дякую AI GPT

с. Копіївка, травень, 2025